

บหที่

บหนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ทำให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ ช่วยให้ทราบความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามาเกี่ยวข้องและมีบทบาทซึ่งความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่ง ดังนั้นจึงมีการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เลือก ความสำคัญและความจำเป็นก็ได้ลดน้อยลง ดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526:2) ได้กล่าวไว้ว่า "โดยเหตุที่คนไทยนิยมเรียนภาษาอังกฤษกันมาก ประกอบกันเป็นความจำเป็นของผู้ปกครอง ด้วย โรงเรียนส่วนใหญ่จึงจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา"

ดังนั้นในไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมาก แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะเห็นได้จากการที่สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ประจำปีการศึกษา 2527 ทั่วประเทศ โดยกำหนดระดับการผ่านสมรรถภาพต่าง ๆ ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ควรปรับปรุง ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1 ใน 3 ของคะแนนเต็มในสมรรถภาพด้าน

ต่าง ๆ

2. ปานกลาง ได้คะแนนอยู่ในระดับ 2 ใน 3 ของคะแนนเต็มในสมรรถภาพด้านต่าง ๆ

3. ดี ได้คะแนนอยู่ในระดับ 3 ของคะแนนเต็มในสมรรถภาพด้านต่าง ๆ

ผลจากการตรวจสอบปรากฏว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ระดับผ่านสมรรถภาพทางการเรียนด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านเป็นดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาพูด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศมีระดับผ่านเฉลี่ย 1.30 ซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง

2. ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ มีระดับผ่านเฉลี่ย 1.29 ซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง นอกนั้นระดับผ่านเฉลี่ยของเขตการศึกษาต่าง ๆ มีค่าใกล้เคียงกับระดับผ่านเฉลี่ยของนักเรียนทั่วประเทศ ยกเว้นเขตการศึกษา 13 (กรุงเทพมหานคร) ซึ่งมีระดับผ่านเฉลี่ย 1.50 อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงและปานกลาง

3. ความสามารถในการรู้รับเบี่ยงบังคับของภาษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ มีระดับผ่านเฉลี่ย 1.36 ซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง

4. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ มีระดับผ่านเฉลี่ย 1.48 ซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง นอกจากนั้นระดับผ่านเฉลี่ยของแต่ละเขตการศึกษา ก็อยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุงเช่นเดียวกัน (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ 2529:121-122)

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนแผนการเรียนต่าง ๆ ยกเว้นแผนการเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2527 ในเขตกรุงเทพมหานครนี้ มีระดับผ่านเฉลี่ย 1.56 ซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง และปานกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสมรรถภาพค้านค่าง ๆ อยู่ในระดับควรปรับปรุงและปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่

ความสามารถในการใช้ภาษาพูด ระดับเฉลี่ย 1.49

ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน ระดับเฉลี่ย 1.50

ความสามารถในการรู้รับเบี่ยงบังคับของภาษา ระดับเฉลี่ย 1.55

ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ระดับเฉลี่ย 1.84

(สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ 2529:91-92)

จากเอกสารและรายงานการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังคงมีการปรับปรุงและพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบันไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้น เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 มาเป็นหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทั้งระบบ คือ เปลี่ยนโครงสร้าง เป้าหมาย จุดประสงค์ เกณฑ์การจบหลักสูตร ตลอดจนแบบเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ

ใช้ทักษะทั้ง 4 คือ พัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน (หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา 2524:1) ดังนั้นในการเตรียมการสอนหรือ ดำเนินการสอนที่มีประสิทธิภาพในแต่ละครั้ง ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร เป็นอย่างดี ต้องมีหลักยึดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามุ่งให้ผู้เรียนมี พฤติกรรมอย่างไรจึงจะสนองเจตนาหมายของหลักสูตรได้มากที่สุด เพราะการที่หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ ผลมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการสอนของครูเป็นสำคัญ ดังที่ วิชัย คิสสระ (2519:165) กล่าวว่า สมรรถภาพการสอนของครู เป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลต่อผู้เรียน ถ้าการสอนของครูคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก็จะดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุ่ร พงษ์ทองเจริญ ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุดคือ ตัวครู ความรู้ ความชำนาญ คุณภาพของครู ความกระตือรือร้นในการสอน การขวนขวยหาความรู้ของครู ลักษณะ ค่าธรรมชาติ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น (สุ่ร พงษ์ทองเจริญ 2526:17)

งานค่า ณ กลาง (2515:11-14) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความล้มเหลว ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยไว้ว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับ ตัวครู กล่าวก็อ จำนวนครูผู้ทรงคุณวุฒิไม่เพียงพอ กับการที่จำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับ เยาวชนไทย ส่วนครูที่มีอยู่ก็ขาดความมั่นใจในความรู้ของตนเอง เพราะขาดความรู้ที่แน่นหนึบใน เรื่องภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา วิธีสอน ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาหลักการสอน และ จิตวิทยา ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ

ทรงพร อิศโรธกุล และ สุชาดา นิมมานิศย์ (2525:UE 1-2) กล่าวว่า วิชาภาษา อังกฤษได้รับการปรับเปลี่ยนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายในขณะที่แบบเรียนและ วิธีสอนส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามแนวเดิม สร้างความบันป่วนไม่น้อยต่อนักเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีก ๑ nok จากครูผู้สอนจะต้องมีคือ เนื้อหาของหลักสูตรใหม่เป็นหลักแล้ว ครูจำเป็นต้องรู้จักพลิกแพลง กระบวนการเรียนการสอน (Process) ตลอดจนการนำเสนอ (Presentation) ให้มีลักษณะ เพื่อการสื่อความหมายอีกด้วย

สังเวียน สุขคิกุล (2521:3-4) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่ง พoSru ประดิษฐ์ได้คัดลอก

1. หลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการพัง พูด อ่าน และเขียนอย่างแท้จริง โดยทั่วไปแล้วในสภาพการเรียนการสอนจริง จะเน้นการอ่านและไวยากรณ์

เสียเป็นส่วนมาก นอกจานนี้อุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษก็มักจะขาดแคลนด้วย

2. ครู-อาจารย์ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษานั้น ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยก็จริง แต่ครู-อาจารย์เหล่านั้นก็ไม่ได้เขียนชื่อใน การสอนทักษะทั้ง 4 ส่วนใหญ่จะมีความสามารถจริง ๆ เนพาะในเรื่องการสอนการอ่านและการ สอนไวยากรณ์เท่านั้น การนิเทศการสอนเพื่อปรับปรุงความสามารถในการสอนหรือเพื่อแก้ไขข้อ บกพร่องภายในหมวดวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนก็แทบจะไม่มี ผลก็คือ นักเรียน นักศึกษาที่ต้อง การความรู้ภาษาอังกฤษให้ครบถ้วน 4 ทักษะอย่างจริงจัง จึงต้องเข้าเรียนในหลักสูตรเร่งรัดใน การสอนภาษาของสถานสอนภาษาต่าง ๆ

3. นักเรียนที่สำเร็จการศึกษามาจากชั้นประถมศึกษาส่วนมากมีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ดีพอ ทำให้เป็นภาระของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จะต้องแก้ไขให้เข้มค่อไป

4. ครู-อาจารย์ภาษาอังกฤษบางคนมีความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก แต่ไม่มีความสนใจ เรื่องวิธีสอน ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ ได้สรุปปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยว่ามี ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ซึ่งความรู้ยังไม่ได้มาตรฐาน ไม่ชำนาญการสอนและเตรียมการสอน ใน เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ติดนิสัยการแปลในเวลาสอน พื้นความรู้อ่อนเกินไป และ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากเกินไป ทำให้การสอนไม่ได้ผล

(พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521:72-80)

ศรีวัย สุวรรณกิติ (2520:84-92) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในส่วนที่แตกต่างไปจากที่ได้กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า ครูไม่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ขาดการ ใช้จิตวิทยาในการสอน และไม่มีเวลาตรวจงาน จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป นักเรียน ไม่กล้าแสดงออก นักเรียนขาดการช่วยเหลือและสนับสนุนจากทางบ้าน สภาพที่ดีของโรงเรียน บางแห่งไม่เหมาะสมกับการสอนภาษา โรงเรียนยังขาดห้องสมุดที่ดีและไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา

จากการวิจัยของ สมศักดิ์ เจริญสุข เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า สมรรถภาพที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาจำเป็นต้องมีน้ำประกอบด้วย ความรู้อย่างลึกซึ้ง ถูก ต้องเน้นย้ำในเนื้อหาวิชาที่สอน มีทักษะทางภาษาคือทุกด้าน โดยเฉพาะทักษะการพูด ต้องรู้วัฒนธรรม หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดย ใช้เทคนิคหรือกลวิธีสอนได้เหมาะสม โดยเฉพาะในการนำเข้าสู่บทเรียนและกระตุ้นความสนใจ

ของผู้เรียน (สมภาคี เจริญสุข 2524:81-82)

จากปัญหาดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ครู เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด และสมรรถภาพทางการเรียนของนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้น อยู่กับครูเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการที่จะปรับปรุงการเรียนและการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่จะช่วยเหลือครูได้ก็คือ การนิเทศการศึกษา เพราะการนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การช่วยปรับปรุงส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น (พนส หันนาคินทร์ 2513:148) ซึ่ง หลักเกณฑ์สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการนิเทศการศึกษา คือ ต้องทราบความต้องการของครูแล้วจึงวางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ (วิจิตร วุฒิมาศ กานต์ ศรีกาฬสินธุ์ และ สุพิชญา ธีระกุล 2524:21) และโครงการนิเทศที่ดีนั้นต้องเป็นโครงการที่สนองความต้องการของนักเรียน ครู หรือของโรงเรียน รวมทั้งชุมชนโดยได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่าย (กฤษณ์ น้ำเพชร 2521:52)

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ถูกต้อง และเพื่อให้งานนิเทศการศึกษาฝ่ายต่าง ๆ ที่มีหน้าที่หลักในการให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้การบริการทางวิชาการแก่ครู เป็นไปอย่างได้ผลสอดคล้องกับความต้องการของครูและจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงงานนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครให้ตรงกับความต้องการของครูผู้สอนอย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้สูงขึ้น ตามที่พึงประสงค์ ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอแสดงความนับนิพนธ์วิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครุภำพอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะครุภำพภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

คำถามที่ต้องการคำขอจาก การวิจัย

ครุภัณฑ์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความต้องการที่จะรับการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษในด้านใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอนภาษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้วางแผนและดำเนินการนิเทศการสอนแก่ครุภำพภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของครุภำพภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานและผู้มีหน้าที่นิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการนิเทศการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาและดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อส่งเสริมให้การใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมาย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความต้องการการนิเทศการสอน หมายถึง ความต้องการคำแนะนำ ช่วยเหลือเกี่ยวกับ การสอนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วิธีการสอนและเทคนิคการ สอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ด้านภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา ในงานวิจัยนี้จะศึกษาจากคะแนนความรู้ ความ เชื่อใจของครู จากการตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจแล้วผลเป็นความต้องการ

วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง รายวิชาต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ครู หมายถึง ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 ในกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนตั้งแต่ 500- 1,499 คน

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500-2,499 คน

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยม ศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,244 คน โดย จำแนกตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

1.1.1 ประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 5 โรง
มีจำนวนห้องสิบ 36 คน

1.1.2 ประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 52 โรง
มีจำนวนห้องสิบ 552 คน

1.1.3 จำนวนประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน
41 โรง มีจำนวนห้องสิบ 656 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณจากจำนวนประชากร
ห้องหมวด โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนตัวอย่างประชากรห้องสิบ

N = จำนวนประชากรห้องหมวด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนเป็น .05

(Yamane 1973:725)

ได้จำนวนตัวอย่างประชากรห้องสิบ 303 คน แล้วคำนวณหาตัวอย่างประชากร
ในโรงเรียนแต่ละขนาด โดยวิธีการเทียบสัดส่วน จำนวนคนขนาดโรงเรียนให้ดังนี้

1.2.1 จำนวนตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มี
จำนวนห้องสิบ 9 คน

2.2.2 จำนวนตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มี
จำนวนห้องสิบ 134 คน

2.2.3 จำนวนตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ
มีจำนวนห้องสิบ 160 คน

ทำการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ตัวอย่างประชากรในโรงเรียนแต่ละขนาด โดยวิธี
สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบ (check list) และชนิดปลายเปิด (Open ended) ตามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และสภาพในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่

สถานภาพส่วนตัว ประภณด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ การเข้ารับการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

สภาพการปฏิบัติงาน ประภณด้วย จำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ จำนวนรายวิชาที่สอนต่อภาคเรียน หน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัตินอกเหนือจากการสอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ตามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครุภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีข้อตอนและวิธีการสร้างดังนี้

ข้อตอนและวิธีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีข้อตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทำร่างเอกสาร บทความ และงานวิจัยเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา การนิเทศการสอน การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สมรรถภาพอันพึงประสงค์ของครุภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครุภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา

2. ปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากคุณวุฒิและประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพอันพึงประสงค์ของครุสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา ในค้านค่าง ๆ จำนวน 11 ท่าน โดยจำแนกเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และศึกษานิเทศกวิชาภาษาอังกฤษ

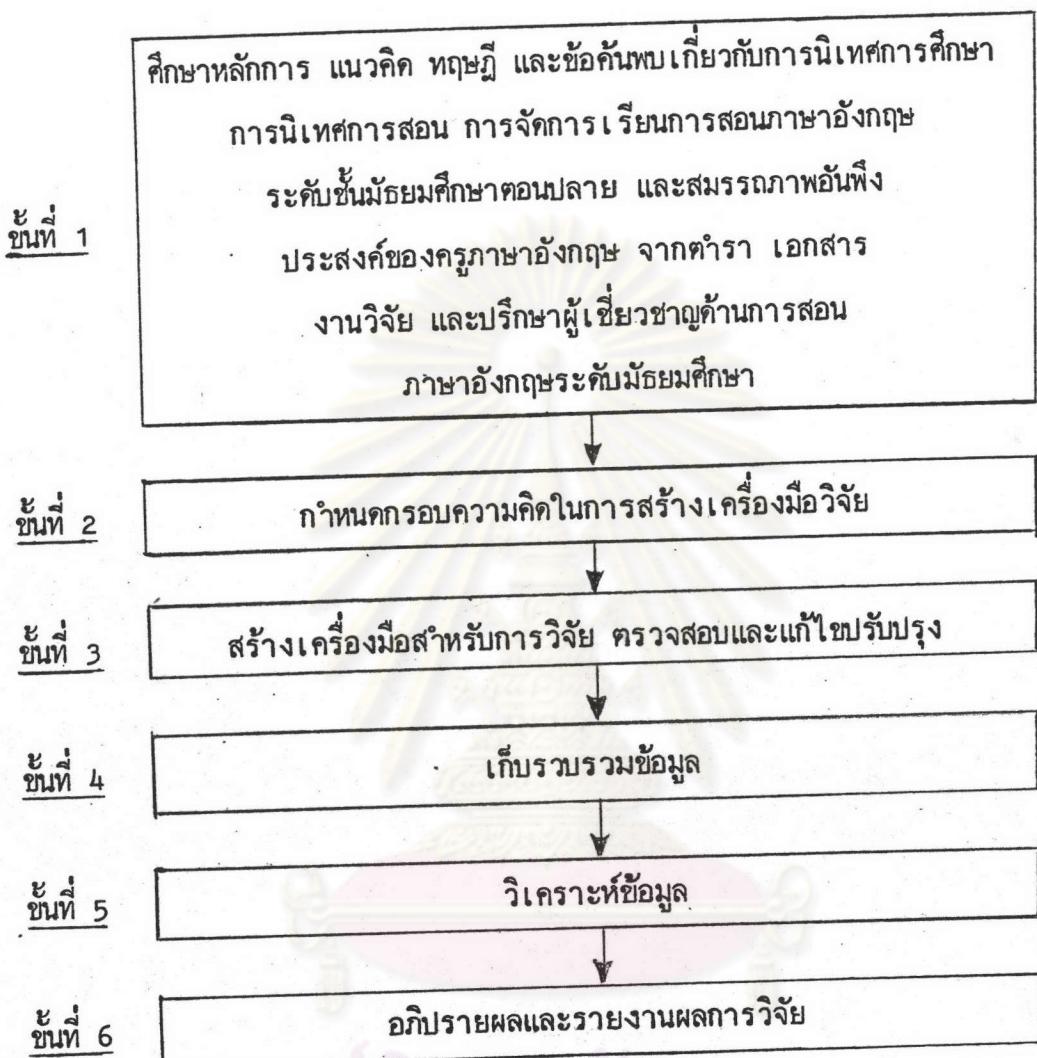
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาประมวลเป็นกรอบความคิดหลักสำหรับการวิจัย ในการสร้างเครื่องมือและศึกษาค้นคว้าต่อไป

4. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมกรอบความคิดในการวิจัย
5. นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นหั่นหนาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ พิจารณาและปรับปรุงแก้ไข
6. นำข้อคำถามของแบบวัดความรู้ความเข้าใจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. ทดลองใช้ (Try Out) กับครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน
8. ในส่วนของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ นำมาหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจเจาะเป็นรายข้อด้วยเทคนิค 27% แล้วนำข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจเจาะมากที่สุดมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี KR-20
9. เมื่อได้แบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจฉบับสมบูรณ์แล้ว จึงดำเนินการส่งให้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่งและรับคืนแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร
ตามโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นทางส่วนและส่วนที่เหลือใช้บริการทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนทั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลค้านสถานภาพส่วนตัวและสภาพการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนที่เป็นแบบตรวจสอบ วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละตามขนาดโรงเรียน ในส่วนที่เป็นแบบปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ความถ่วงดี ตามขนาดโรงเรียน และนำเสนอด้วยรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครุภำพอังกฤษ
 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้าน เพื่อหาสภาพ
 ของระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ตามขนาดโรงเรียน
 รวมทั้งหาระดับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน เป็นรายด้านและรายข้อตามขนาดโรงเรียน
 โดยพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนความรู้ความเข้าใจ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดได้จัดลำดับขั้นของการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 5 บท
 โดยแบ่งบทประกอบด้วยข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะ วิธีดำเนินการวิจัย ลำดับขั้น
 ในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและ
 กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล
 สิ่ติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก